

PDC-162 Un dar voiesc a face

dl Voigtlander

Lento

Un dar voiesc a face, Cu grabă, lui Cristos, Ce sigur ştiu că-I place Deş-i sărăcăcios; E propria-mi voință, Ce vreau pe veci a-I da, Spre-a face cu credință, De azi doar voia Sa!

5

si - gur ştiu că-I pla - ce De - ş-i să - ră - că - cios; E pro-pri-a-mi vo - in - ţă, Ce

11

vreau pe veci a-I da, Spre-a fa - ce cu cre - din - ţă, De azi doar vo - ia Sa!

PDC-162 Un dar voiesc a face

1 Un dar voiesc a face,
Cu grabă, lui Cristos,
Ce sigur ştiu că-I place
Deş-i sărăcăcios;
E propria-mi voință,
Ce vreau pe veci a-I da,
Spre-a face cu credință,
De azi doar voia Sa!

2 Nu vreau plin de sfială
Sau teamă de vreun rău,
Ci plin de îndrăzneală,
Să cad la sânul Său!
Acel ce pentru mine
Își pune viața Sa,
El grije, ştiu prea bine,
De min' va și purta!

3 Eu ştiu c-a Sa'ndurare
Cu totu-i de nespus!
Că n'are asemănare
Iubirea lui Isus!
Pe cel făr' de putere
Cu drag în brațe-l ia,
De aceea în tăcere
Voiesc a-L asculta!

4 Nu vreau fără'ncetare
Să-L rog „Stăpâne, dă-mi
Cutare sau cutare,
Și asta și-asta fă-mi!"
Ci fac cum El mi-arată,
Merg unde El mi-a spus,
De-i calea'ntunecată
Privesc doar la Isus!

5 Și El la min' privește,
La mine-al Său copil,
Și pacea El mi-o crește
Cu cât sunt mai umil.
În mâna lui cea tare
De-acum eu mâna-mi pun;
Urmând a Lui cărare,
Eu toate I le spun!